

Кушнір Д. О., канд. фіз.-мат. наук Катан В. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК ЦИФРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Одним з пріоритетів політики є підтримка стійкого цифрового розвитку, що було виділено Європейською Комісією. Цифрова економіка та ІТ-сектор в Україні переживали швидке зростання в роки, що передували війні, залучаючи висококваліфікованих українців та інвестиції транснаціональних компаній. Цифрова трансформація є дуже актуальною для України в наш час. З одного боку, це створює нові можливості для розвитку економіки, покращення якості життя громадян та забезпечення більш ефективного управління державою. З іншого боку, цифрові технології допомагають вирішувати багато викликів, з якими стикається Україна, таких як корупція, низький рівень економічного розвитку, нестабільність у сфері безпеки тощо.

Завдяки цифровій трансформації Україна зможе поліпшити ефективність та прозорість державного управління, підвищити рівень економічного зростання, створити нові робочі місця та залучити інвестиції. Крім того, цифрові технології можуть значно покращити якість надання публічних послуг, забезпечити більшу доступність медичних та освітніх послуг, поліпшити безпеку дорожнього руху та боротися зі злочинністю.

Актуальність цифрової трансформації підтверджується тим, що це стало одним із головних пріоритетів Уряду України. За останні роки було запроваджено багато програм та ініціатив з метою підтримки цифрової трансформації, зокрема, програма «Дія» та «Дія.City», що дозволяє мешканцям міст отримувати послуги онлайн. Також уряд активно співпрацює з приватним сектором та міжнародними організаціями з метою підтримки цифрової трансформації [3].

Цифрова трансформація України за останні п'ять років може бути охарактеризована як поступовий, але значний розвиток в галузі технологій та цифрових ініціатив. Декілька важливих показників та ініціатив, які допомогли забезпечити цей розвиток, описано нижче.

1. Зростання інтернет-приєднаності: Україна відзначається значним зростанням кількості людей, які користуються Інтернетом. За даними Української асоціації телекомунікаційних операторів, станом на кінець 2020 року в Україні нараховувалось понад 24 мільйонів інтернет-користувачів.

2. Електронні послуги: В останні роки Україна зробила великий крок у напрямку електронної держави. Портал Дія став платформою для багатьох різних електронних послуг, які дозволяють громадянам та бізнесу взаємодіяти з державними органами та отримувати послуги в онлайн-режимі. У листопаді 2020 року Портал Дія мав більше 6 мільйонів зареєстрованих користувачів [2].

3. Розвиток ІТ-індустрії: ІТ-індустрія в Україні також зросла протягом останніх п'яти років. Україна стала однією з провідних країн в галузі програмного забезпечення та ІТ-розробки. За даними Української Асоціації ІТ-індустрії, у 2020 році в ІТ-секторі працювало більше 200 тисяч людей, а обсяг експорту ІТ-послуг зріс до 4,5 мільярдів доларів.

4. Впровадження 5G: Україна нещодавно розпочала процес впровадження технології 5G в країні. У листопаді 2020 року Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах зв'язку та інформатизації, виділила додатковий радіочастотний діапазон для тестування 5G [2].

5. Програми підтримки ІТ-стартапів: Уряд України також запровадив кілька ініціатив, які сприяють розвитку ІТ-стартапів та інноваційних підприємств. Наприклад, програма «Дія стартап» допомагає підприємцям отримати фінансову та іншу підтримку для запуску та розвитку своїх проєктів [1].

6. Кібербезпека: Уряд України приділяє значну увагу кібербезпеці та захисту інформації від кібератак. З метою покращення кібербезпеки. Україна здійснює співпрацю з іншими країнами, а також розробляє власну національну стратегію кібербезпеки.

Загалом, за останні п'ять років Україна зробила значний прогрес у галузі цифрової трансформації. Ініціативи уряду та приватного сектору допомогли покращити доступ до Інтернету та електронних послуг, розвинути ІТ-індустрію, запровадити технологію 5G та підтримати ІТ-стартапи. Проте, відсутність належного рівня кібербезпеки та досить високий рівень корупції залишаються дуже серйозними викликами для цифрової трансформації в Україні.

Список використаних джерел:

1. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. Постанова Кабінету міністрів України від 18 вересня 2019 р. No 856 «Питання Міністерства цифрової трансформації» URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pitannya-ministerstva-cifrovoyi-t180919>.

2. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. Пропозиції Президента до Закону «Про електронні комунікації». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68059.
3. Дія: Державні послуги онлайн. URL: <https://diia.gov.ua/>.

Д-р екон. наук Македон В. В., Лошак В. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІТИКИ ЗАХИСТУ РИНКІВ НА ОСНОВІ ІНСТРУМЕНТІВ МІЖНАРОДНОГО МАРКЕТИНГУ

Усі країни мають політику, яка впливає на міжнародний маркетинг. Ці політики можуть бути публічно проголошеними або зберігатися в таємниці, вони можуть бути роз'єднаними або скоординованими, впливати на міжнародних маркетологів прямо чи опосередковано, і вони можуть застосовуватися свідомо або визначатись принципом «laissez faire». Щоразу, коли уряди регулюють, стимулюють, направляють, захищають або нехтують діяльністю, яка впливає на потік торгівлі та інвестицій через національні кордони, це впливає на міжнародний маркетинг [2, с. 56].

Ми можемо стверджувати, що зі зменшенням ролі уряду в економіці роль і значення державної політики та її втручання в міжнародний ринок зменшуються. Однак такий аргумент ігнорує кілька ключових аспектів взаємодії між політикою та міжнародним маркетингом. По-перше, навіть зменшення участі уряду прискорює міжнародні маркетингові наслідки. Наприклад, менші дискреційні повноваження національних урядів завдяки більш прозорим і узгодженим правилам СОТ можуть змусити міжнародну фірму розробляти та проводити нові маркетингові стратегії. По-друге, незважаючи на те, що уряди зменшили свою участь у внутрішніх економіках, глобальні проблеми в міжнародному фінансовому секторі та триваючі дискусії щодо «третього шляху» економічної політики можуть змінити цю тенденцію. По-третє, наслідки глобалізації змушують багато урядів активно шукати нові шляхи здійснення суверенітету над міжнародною торгівлею та інвестиціями. По-четверте, уряди на всіх рівнях стають більш активними щодо конкретних аспектів міжнародної торгівлі, які вони вважають важливими з економічних, конкурентних чи етичних причин [4].